

Onsdagen den 13 februari 2019

P8_TA(2019)0098

Läget avseende debatten om Europas framtid

Europaparlamentets resolution av den 13 februari 2019 om läget avseende debatten om Europas framtid (2018/2094(INI))

(2020/C 449/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna, den europeiska sociala stadgan, tilläggsprotokollet till denna stadga samt den reviderade versionen av den,
- med beaktande av artikel 295 i EUF-fördraget,
- med beaktande av det informella mötet mellan de 27 stats- och regeringscheferna den 29 juni 2016,
- med beaktande av Bratislavaförklaringen och Bratislavafärdplanen, som de 27 medlemsstaterna enades om den 16 september 2016,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2016 med rekommendationer till kommissionen om inrättande av en EU-mekanism för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2017 om en europeisk pelare för sociala rättigheter ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2017 om att förbättra Europeiska unionens funktionssätt genom att utnyttja Lissabonfördragets potential ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2017 om möjliga utvecklingar och justeringar av den nuvarande institutionella strukturen för Europeiska unionen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2017 om budgetkapacitet för euroområdet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 mars 2017 om konstitutionella, rättsliga och institutionella följder av en gemensam säkerhets- och försvarspolitik: de möjligheter som Lissabonfördraget erbjuder ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens vitbok av den 1 mars 2017 och de fem efterföljande diskussionsunderlagen (COM(2017)2025, COM(2017)0206, COM(2017)0240, COM(2017)0291, COM(2017)0315 och COM(2017)0358),
- med beaktande av Romförklaringen av den 25 mars 2017,
- med beaktande av Förenade kungarikets anmälan av den 29 mars 2017 om landets avsikt att utträda ur Europeiska unionen,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs resolution av den 6 juli 2017 om kommissionens vitbok om EU:s framtid och mer ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs resolution av den 12 maj 2017 om Europeiska kommissionens vitbok om EU:s framtid – Tankar och scenarier för EU-27 fram till 2025 ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT C 215, 19.6.2018, s. 162.

⁽²⁾ EUT C 242, 10.7.2018, s. 24.

⁽³⁾ EUT C 252, 18.7.2018, s. 215.

⁽⁴⁾ EUT C 252, 18.7.2018, s. 201.

⁽⁵⁾ EUT C 252, 18.7.2018, s. 235.

⁽⁶⁾ EUT C 263, 25.7.2018, s. 125.

⁽⁷⁾ EUT C 345, 13.10.2017, s. 11.

⁽⁸⁾ EUT C 306, 15.9.2017, s. 1.

Onsdagen den 13 februari 2019

- med beaktande av de nationella parlamentens olika bidrag rörande kommissionens vitbok och diskussionsunderlag om Europas framtid,
- med beaktande av 2018 års tal om tillståndet i unionen som kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker höll den 12 september 2018,
- med beaktande av 2017 års tal om tillståndet i unionen, som kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker höll den 13 september 2017, och hans färdplan av den 24 oktober 2017 för ett mer enat, starkare och mer demokratiskt EU (COM(2017)0650),
- med beaktande av det tal som Frankrikes president Emmanuel Macron höll i Sorbonne den 26 september 2017, *Initiative for Europe: A sovereign, united democratic Europe*,
- med beaktande av det informella toppmötet i Tallinn mellan EU:s stats- och regeringschefer den 29 september 2017,
- med beaktande av ledaragendan, som antogs vid Europeiska rådets möte den 19–20 oktober 2017,
- med beaktande av rådets, parlamentets och kommissionens interinstitutionella proklamation av den 17 november 2017 om den europeiska pelaren för sociala rättigheter,
- med beaktande av kommissionens färdplan av den 6 december 2017 för en fördjupning av Ekonomiska och monetära unionen (EMU) (COM(2017)0821), särskilt förslaget om att inrätta en europeisk valutafond (EMF) (COM(2017)0827), förslaget om att införliva innehållet i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen i unionslagstiftningen (COM(2017)0824) och meddelandet om en europeisk ekonomi- och finansminister (COM(2017)0823),
- med beaktande av Europeiska rådets möte den 14–15 december 2017 och de möten mellan ledarna och eurotoppmöten som ägde rum i samband med detta,
- med beaktande av skrivelsen från 26 nationella parlament i 20 medlemsstater av den 20 december 2017 om insyn i beslutsfattandet i rådet,
- med beaktande av förklaringen av den 10 januari 2018 *Bringing the EU forward in 2018*, som antogs vid toppmötet mellan EU:s södra medlemsstater (Cypern, Frankrike, Grekland, Malta, Portugal och Spanien), samt det uttalande om Europas framtid som gjordes av länderna i Visegradgruppen (Tjeckien, Ungern, Polen och Slovakien) den 26 januari 2018 och det gemensamma uttalandet från de europeiska finansministrarna från Finland, Danmark, Estland, Irland, Lettland, Litauen, Nederländerna och Sverige av den 6 mars 2018,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 februari 2018 *Ett EU som uppnår resultat: Institutionella alternativ för effektivare EU-arbete* (COM(2018)0095),
- med beaktande av kommissionens rekommendation (EU) 2018/234 av den 14 februari 2018 om förstärkning av den europeiska dimensionen i och ett effektivt genomförande av valet till Europaparlamentet 2019 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det informella mötet mellan de 27 stats- och regeringscheferna den 23 februari 2018,
- med beaktande av sin resolution av den 1 mars 2018 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen 2016 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 april 2018 om genomförandet av bestämmelserna i fördraget avseende nationella parlament ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 2 maj 2018 till rådets förordning om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (COM(2018)0322),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 2 maj 2018 till rådets beslut om systemet för Europeiska unionens egna medel (COM(2018)0325),

⁽¹⁾ EUT L 45, 17.2.2018, s. 40.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2018)0056.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2018)0186.

Onsdagen den 13 februari 2019

- med beaktande av toppmötet mellan EU och västra Balkan den 17 maj 2018,
- med beaktande av Europeiska ombudsmannens särskilda rapport av den 16 maj 2018 avseende den strategiska undersökningen OI/2/2017/TE om insynen i rådets lagstiftningsprocess,
- med beaktande av förklaringen i Meseberg av den 19 juni 2018,
- med beaktande av Europeiska rådets möte den 28–29 juni 2018,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande *Reflektioner om Europa: de lokala och regionala myndigheternas röst för att återuppygga förtroendet för EU* av den 9 oktober 2018,
- med beaktande av de debatter med stats- eller regeringscheferna om Europas framtid som Europaparlamentet anordnat,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för rättsliga frågor,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor och yttrandena från utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för internationell handel, budgetkontrollutskottet och utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A8-0427/2018), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen är ett exempel utan motstycke på överstatlig integration och har gett varaktig fred, välfärd och välstånd till sina medborgare ända sedan den banbrytande Schumandeklarationen av den 9 maj 1950. Gemensam säkerhet, respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna och medborgarnas välbefinnande har stått i centrum för dess strävanden och åtgärder.
 - B. Den fria rörligheten för varor, tjänster, kapital och personer, den gemensamma valutan, Erasmusprogrammet, regionalpolitiken, jordbrukspolitikerna och sammanhållningspolitiken samt Horisont 2020 är, bland många andra, unionens grundläggande landvinningar som bidrar till EU-medborgarnas välbefinnande. Unionen måste ges lämpliga befogenheter och resurser för att möta 2000-talets utmaningar.
 - C. Under de senaste åren har unionen ställts inför flera kriser, som har prövat dess motståndskraft och förmåga att agera på ett beslutsamt och enat sätt.
 - D. Under perioden 2014–2017 har vi sett mer socialt balanserade och mer verkningsfulla penningpolitiska och makroekonomiska åtgärder, till exempel Europeiska centralbankens extraordinära åtgärder, flexibiliteten i stabilitets- och tillväxtpakten och investeringsplanen för Europa, som har bidragit till EU:s ekonomiska och sociala återhämtning.
 - E. Även om Europa har lyckats avstyra och delvis ta sig igenom den finansiella och ekonomiska krisens mest kritiska skeden, står EU och medlemsstaterna fortfarande inför viktiga och brådskande reformer på området ekonomisk styrning i allmänhet och euroområdet i synnerhet, samt i fråga om att stärka den inre marknaden samt återställa och utveckla de sociala standarderna i våra välfärdsstater.
 - F. Med tanke på de många inre och yttre aktuella och framtida utmaningar som unionen står inför i en instabil och komplex global värld, särskilt i fråga om migrationen, befolkningsminskningen, terrorismen, säkerheten, klimatförändringarna, miljöfrågorna, bevarandet av den multilaterala världsordningen, fullbordandet av EMU, globaliseringen, den fria, rättvisa och regelbaserade internationella handeln, utrikes- och försvarspolitiken, utvecklingen av den sociala pelaren och kampen mot antieuropeisk populism, intolerans och främlingsfientlighet, bör EU med utgångspunkt i artiklarna 2 och 3 i EU-fördraget och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna arbeta för att återigen skapa en anda av samarbete och solidaritet mellan medlemsstaterna. Målet i Lissabonfördraget om att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken bör ligga till grund för unionens åtgärder även i framtiden, så att den politiska integrationsprocessen i Europa kan stärkas och så att dessa utmaningar kan hanteras på ett verkningsfullt sätt.

Onsdagen den 13 februari 2019

- G. Parlamentet är mycket oroat över uppkomsten av populistiska, främlingsfientliga och antieuropeiska rörelser i hela Europa. Unionen och dess medlemsstater måste öka sina ansträngningar för att försvara och främja de demokratiska värderingarna, de grundläggande principerna och målen för den europeiska integrationen.
- H. Den folkomröstning som hölls i Förenade kungariket i juni 2016 ledde till att landet den 29 mars 2017 anmälde sin avsikt att utträda ur Europeiska unionen, vilket har intensifierat debatten om Europas framtid. Förhandlingarna inför Förenade kungarikets planerade utträde ur EU har visat i hur stor utsträckning medlemsstaterna är beroende av varandra, i hur hög grad vi förlitar oss på gemensamma instrument och strategier och hur kostsamt ett utträde är.
- I. En intensifiering av debatten om Europas framtid återspeglas inte bara i parlamentets egna resolutioner om Europas framtid av den 16 februari 2017, utan även i Bratislavaförklaringen och Bratislavafärdplanen, kommissionens vitbok om EU:s framtid, Romförklaringen, den ledarskapsagenda som antogs av Europeiska rådet i oktober 2017 och olika bidrag från enskilda medlemsstater eller grupper av medlemsstater, samt från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, liksom i plenardebatterna i Europaparlamentet om Europas framtid med stats- och regeringscheferna, i interparlamentariska utskottssammanträden och i de medborgardialoger och samråd som olika institutioner, organ och medlemsstater anordnar.
- J. Parlameterundersökningen, som genomfördes mellan den 8 och 26 september 2018, visar att 62 procent av de svarande anser att deras länders medlemskap är något bra och att 68 procent anser att deras land har gynnats av sitt EU-medlemskap, vilket är det högsta resultatet sedan 1983.
- K. De värden och principer på vilka unionen vilar avgränsar ett rum som varje EU-medborgare kan identifiera sig med, oberoende av politiska eller kulturella skillnader kopplade till nationell identitet.
- L. Det kommande valet till Europaparlamentet innebär en möjlighet att utvärdera debatten om Europas framtid, också sett till Europaparlamentets, kommissionens och rådets främsta institutionella prioriteringar inför den nya mandatperioden.
- M. EU står inför en särskilt viktig fas i sin uppbyggnadsprocess sett till arten och omfattningen av dess utmaningar, och enda sättet att ta itu med dessa utmaningar är genom samarbete och större och bättre integration samt solidaritet mellan medlemsstaterna som till fullo utnyttjar Lissabonfördragets nuvarande bestämmelser och därefter omarbetar fördragen i syfte att förbättra det institutionella beslutsfattandet och säkerställa en lämplig fördelning av befogenheter.
- N. Institutionella reformer bör syfta till att göra beslutsprocesserna mer demokratiska samt till att öka insynen i unionens och dess institutioners beslutsfattande och ansvarstagande. Med tanke på dessa mål är det lämpligt och lägligt att få till stånd ett meningsfullt medborgardeltagande i det europeiska projektet och anordna samråd samt främja en regelbunden dialog med medborgarna och representativa sammanslutningar, i enlighet med kraven i artikel 11 i EU-fördraget.
- O. För att klara av dagens och morgondagens utmaningar behöver unionen en starkare styrningsmodell, där parlamentet har utökad demokratisk kontroll. Insyn i och integritet hos EU:s institutioner och organ är grundläggande förutsättningar för att skapa förtroende och tillit hos medborgarna.
- P. Den gemensamma fransk-tyska förklaringen i Meseberg innehåller en rad reflektioner och förslag för att stärka det europeiska samarbetet, särskilt när det gäller ekonomisk styrning.
- Q. Att främja en europeisk dimension inom kultur och utbildning är viktigt för att stärka EU-medborgarskapet, med tanke på att unionen lider av ett kunskapsunderskott som innebär att det som unionen åstadkommit lätt tas för givet av yngre generationer.
1. Europaparlamentet påminner om att det i sina resolutioner av den 16 februari 2017 om Europas framtid betonade vikten av den gemensamma institutionella ramen och gemenskapsmetoden och lade fram flera förslag och initiativ som är av särskild vikt för den europeiska integrationen och som kan bidra till att forma Europas framtid.

Onsdagen den 13 februari 2019

2. Europaparlamentet understryker att unionen måste ta itu med sina framtida utmaningar genom att stärka och förbättra den politiska integrationen, genom att ta full hänsyn till och främja de mänskliga rättigheterna, de grundläggande friheterna och de demokratiska principerna och genom att samarbeta. Parlamentet framhåller att medborgarna vill ha ett Europa som skyddar deras rättigheter, välfärdsmodell och sociala modell på grundval av delad suveränitet, vilket kräver lämplig politisk integration. Parlamentet uppmanar stats- och regeringscheferna att fortsätta på denna väg med en förnyad anda av solidaritet och samarbete.
3. Europaparlamentet påpekar att samtliga stats- och regeringschefer som talade inför parlamentet i kammaren under debatterna om Europas framtid erkände att det finns ett behov av att möta framtidens utmaningar tillsammans och bättre uppnå det som bara kan uppnås tillsammans.
4. Europaparlamentet upprepar att differentierad integration måste kvarstå som en möjlighet för alla medlemsstater och fortsätta att fungera som en metod för djupare europeisk integration och solidaritet, som inte bör förväxlas med idén om ett Europa "à la carte". Parlamentet insisterar på att man i den pågående debatten om differentierad integration måste undvika allt som kan uppfattas som att man skapar ett förstaklassens och ett andraklassens medlemskap inom unionen.
5. Europaparlamentet påminner om att differentierad integration inte bör vara ett sätt att minska den politiska integrationen.
6. Europaparlamentet betonar att krisen har skapat en obalans mellan unionens centrala institutioner och att Europeiska rådet tar egna politiska initiativ på bekostnad av kommissionens initiativrätt och förstärker den mellanstatliga metoden. Parlamentet anser dock att gemenskapsmetoden är bäst lämpad för unionens funktionssätt. Parlamentet påminner om de många resolutioner som parlamentet antagit i detta avseende och upprepar sin uppmaning till Europeiska rådet att till fullo respektera gränserna för sina befogenheter såsom de fastställs främst i artikel 15 i EU-fördraget.
7. Europaparlamentet upprepar att den enhällighet som fördragen kräver i vissa grundläggande frågor utgör ett nästan oövervinnligt hinder i viktiga stunder och i samband med viktiga beslut, och förordar därför i fråga om beslutsförfarandena att principen om omröstning med kvalificerad majoritet tillämpas i rådet och, i fråga om lagstiftning, att det ordinarie lagstiftningsförfarandet används på alla områden där detta är möjligt. Parlamentet påminner om att man enligt de befintliga fördragen kan åstadkomma detta med hjälp av de olika övergångsklausulerna eller, när det gäller fördjupat samarbete, med hjälp av artikel 333 i EUF-fördraget.
8. Europaparlamentet välkomnar i detta avseende det tillkännagivande som ordförande Jean-Claude Juncker gjorde under sina tal om tillståndet i unionen den 13 september 2017 och den 12 september 2018 om att han har för avsikt att föreslå att omröstning med kvalificerad majoritet används i rådet inom vissa särskilda politikområden, men att den fleråriga budgetramen inte hör till de nämnda områdena.
9. Europaparlamentet välkomnar särskilt att kommissionen har föreslagit att omröstning med kvalificerad majoritet används inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) när det gäller ståndpunkter om människorättsfrågor i internationella forum, beslut om att inrätta sanktionssystem och beslut om att inleda eller genomföra civila uppdrag som svar på kriser utomlands, med tanke på vikten av att beslutsfattandet blir snabbare och effektivare och behovet av att unionen talar med en röst.
10. Europaparlamentet upprepar sitt förslag om att omvandla rådet till en verklig lagstiftningskammare som är likställd Europaparlamentet, i enlighet med sin resolution av den 16 februari 2017 om att förbättra Europeiska unionens funktionssätt genom att utnyttja Lissabonfördragets potential, och att öka insynen i dess beslutsprocess. Parlamentet uppmärksammar i detta sammanhang ombudsmannens särskilda rapport om insynen i rådets lagstiftningsprocess och skrivelsen av den 20 december 2017 från Cosacs delegationer om krav på större insyn i rådet och informella organ som Eurogruppen, som i detta avseende är i linje med liknande uppmaningar från parlamentets sida.
11. Europaparlamentet anser att det finns olika möjligheter att göra kommissionen mer flexibel genom att anpassa kommissionärskollegiets struktur och arbetsmetoder, till exempel genom att utse vice ordföranden med ansvar för ett kluster av politikområden eller att utse överordnade och underordnade kommissionsledamöter.

Onsdagen den 13 februari 2019

12. Europaparlamentet påminner om att även om parlamentet enligt de nuvarande fördragen inte har någon formell initiativrätt på lagstiftningsområdet, kan det begära att kommissionen lägger fram lämpliga förslag i frågor som enligt parlamentets mening kräver en unionsakt för att tillämpa fördragen, och påminner kommissionen, i enlighet med artikel 10 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹⁾, om dess skyldighet att göra en snabb och ingående prövning av begäranden om förslag till unionsrättsakter. Parlamentet påminner dessutom om att detta interinstitutionella avtal också innehåller bestämmelser om den årliga och fleråriga interinstitutionella programplaneringen, som ger parlamentet ett extra verktyg för att styra lagstiftningsagendan.
13. Europaparlamentet erinrar om sitt förslag om att man vid en eventuell framtida översyn av fördragen skulle kunna tilldela Europaparlamentet, i egenskap av direkt företrädare för EU-medborgarna, initiativrätt på lagstiftningsområdet.
14. Europaparlamentet insisterar på att parlamentets kontrollbefogenheter, och i synnerhet dess undersökningsrätt, bör stärkas och att parlamentet bör beviljas särskilda, konkreta och tydligt avgränsade befogenheter.
15. Europaparlamentet noterar rapporten från arbetsgruppen för subsidiaritet, proportionalitet och "göra mindre men göra det effektivare" av den 10 juli 2018, som innehåller rekommendationer om ett nytt arbetssätt för subsidiaritet och proportionalitet. Parlamentet anser att flera av dessa rekommendationer redan har framhållits av parlamentet, framför allt när det gäller de nationella parlamentens roll inom unionen och den önskvärda reformen av systemet för tidig varning. Parlamentet påminner om att arbetsgruppen ansåg att EU ger mervärde inom alla sina nuvarande verksamhetsområden och fastställde därför inga befogenheter eller politikområden i fördragen som permanent, helt eller delvis, bör flyttas över till medlemsstaterna.
16. Europaparlamentet välkomnar rekommendationerna från de olika institutionerna som uppmanar till en mer aktiv roll för de nationella parlamenten, särskilt när det gäller att kontrollera deras regeringars agerande i de europeiska institutionerna. Parlamentet påminner också om den avgörande roll som lokala myndigheter, och särskilt regionala parlament med lagstiftningsbefogenheter, har.
17. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är med samarbete på interinstitutionell nivå och att samtidigt respektera varje institutions befogenheter enligt fördragen. Detta samarbete har fått en ny ram genom det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning, och parlamentet understryker att förenkling är ett pågående arbete som har som mål att göra processerna och förfarandena på EU-nivå mer lättförståeliga, att se till att synpunkter från alla berörda parter beaktas och, slutligen, att underlätta medborgarnas deltagande i Europeiska unionens arbete.
18. Europaparlamentet välkomnar den gemensamma proklamationen om stöd för den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som rådet, parlamentet och kommissionen undertecknade under det sociala toppmötet i Göteborg för rättvisa jobb och tillväxt. Parlamentet påpekar att de befogenheter och verktyg som krävs för att pelaren ska kunna genomföras främst ligger i händerna på lokala, regionala och nationella myndigheter samt arbetsmarknadens parter och det civila samhället, men att den europeiska planeringsterminen erbjuder en ram för att följa medlemsstaternas resultat i detta avseende. Parlamentet påminner även i samband med detta om att den sociala dialogen har visat sig vara oundgänglig för att förbättra EU:s politik och lagstiftning och för att stärka dess sociala legitimitet.
19. Europaparlamentet noterar den sociala pelarens icke-bindande karaktär, som i sig inte kan flytta EU:s fokus från politikområden som ekonomisk politik, den inre marknaden och finanspolitik till socialpolitiska mål. Parlamentet påpekar att den övergripande sociala klausulen som fastställs i artikel 9 i EUF-fördraget kräver att unionen tar noga hänsyn till unionsrättens inverkan på de sociala standarderna och på sysselsättningen, och att de sociala aktörerna konsulteras i vederbörlig ordning.
20. Europaparlamentet betonar att miljöskydd måste bli högsta prioritet för EU mot bakgrund av den nuvarande miljöförstörelsen, och att det måste integreras i unionens hela politik och alla åtgärder. Parlamentet understryker att EU bör vidta effektiva åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser och öka andelen förnybara energikällor i energimixen och öka energibesparingar till de nivåer som krävs för att uppfylla målen i Parisavtalet.
21. Europaparlamentet uppmanar återigen medlemsstaterna att underteckna och ratificera den reviderade europeiska sociala stadgan och den europeiska konventionen om social trygghet (ETS nr 78).

(¹) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

Onsdagen den 13 februari 2019

22. Europaparlamentet understryker vikten av att fortsätta processen med att fördjupa och fullborda Europeiska monetära unionen (EMU) i syfte att bidra till att bevara den gemensamma valutans stabilitet och stärka konvergensen i den ekonomiska politiken, finanspolitiken och arbetsmarknadspolitiken samt i de sociala standarderna mellan medlemsstaterna. Parlamentet upprepar att varje enskild medlemsstat, med förbehåll för Danmarks undantag, är skyldig att införa euron. Parlamentet stöder ytterligare steg i utvecklingen av Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM).

23. Europaparlamentet betonar i detta avseende behovet av ett starkt politiskt engagemang, effektiv styrning och demokratisk ansvarsskyldighet på europeisk och nationell nivå, i synnerhet parlamentarisk kontroll under de olika etapperna av den europeiska planeringsterminen av både Europaparlamentet och de nationella parlamenten, för att ge den ekonomiska och finansiella styrningen av euroområdet ökad social, ekonomisk och demokratisk legitimitet och förbättra uppföljningen av unionens rekommendationer.

24. Europaparlamentet påminner om sin ståndpunkt, i sin resolution av den 16 februari 2017 om möjliga utvecklingar och justeringar av den nuvarande institutionella strukturen för Europeiska unionen, att finanspolitiken och den ekonomiska politiken bör bli områden med delad befogenhet mellan unionen och medlemsstaterna.

25. Europaparlamentet noterar samstämmigheten mellan Frankrikes och Tysklands hållning i fråga om en budgetkapacitet för euroområdet. Parlamentet upprepar att en sådan kapacitet bör utvecklas inom EU:s ram.

26. Europaparlamentet noterar kommissionens förslag om en europeisk investeringsstabiliseringsfunktion och diskuterar nya budgetverktyg för stabilisering.

27. Europaparlamentet noterar kommissionens förslag till ett reformstödsprogram. Parlamentet betonar att det är viktigt att dess medbeslutande och kontrollbefogenheter i fråga om användningen av EU-medel inte försvagas. Parlamentet oroas över att endast 9 procent av de landsspecifika rekommendationerna genomfördes fullt ut under perioden 2011–2017. Parlamentet uppmärksammar konvergensmekanismen som kommer att bidra med ett incitament och hjälpa medlemsstaterna utanför euroområdet med en hållbar finanspolitik och ekonomisk politik att genomföra reformer och uppfylla kriterierna för införandet av euron.

28. Europaparlamentet välkomnar det framtida InvestEU-programmet, och betonar att fonden bör fortsätta att minska investeringsgapet i EU. Parlamentet stöder investeringar i materiella och immateriella tillgångar, inklusive kulturarv, för att främja tillväxt, investeringar och sysselsättning, med särskilt fokus på små och medelstora företag, smallcap- och midcapföretag samt sociala företag, och därigenom bidra till ökad välfärd och en rättvisare inkomstfördelning samt ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i unionen.

29. Europaparlamentet noterar kommissionens meddelande om en europeisk ekonomi- och finansminister. Parlamentet påpekar att den parlamentariska ansvarigheten på EU-nivå skulle kunna förbättras om befattningen som kommissionens vice ordförande med ansvar för ekonomiska frågor och befattningen som ordförande för eurogruppen slås samman.

30. Europaparlamentet anser att den framtida EU-budgeten bör främja ett europeiskt mervärde i fråga om socioekonomiska effekter, stödja moderniseringen av EU:s politik, säkerställa finansiella medel för nya utmaningar, fortsätta att bidra till ekonomisk och social konvergens och sammanhållning mellan och inom medlemsstaterna, i syfte att stärka europeisk solidaritet, stabilitet, jämlikhet och smart och hållbar tillväxt för alla, även i ljuset av EU:s åtaganden enligt Parisavtalet, säkerställa respekten för och främjandet av de grundläggande värden som anges i artiklarna 2 och 3 i EU-fördraget samt förses med nya egna medel, med beaktande av arbetet i högnivågruppen för egna medel.

31. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om egna medel, där det föreslås att nya verkliga egna medel införs, i enlighet med parlamentets begäran, men beklagar att andra möjliga intäktskällor inte införs. Parlamentet uttrycker oro över kommissionens förslag till den fleråriga budgetramen 2021–2027, eftersom det saknar ekonomiska åtaganden för att möta de aktuella och framtida utmaningar som EU står inför. Parlamentet beklagar den hållning som intas av vissa medlemsstater som vägrar att ge mer resurser till EU trots det enhälliga erkännandet att man måste ta sig an nya utmaningar och ansvarsområden och att mer ekonomiska resurser därför behövs. Parlamentet påpekar att anslag på EU-nivå kan spara pengar på nationell nivå genom att man undviker dubbelarbete och skapar stordriftsfördelar.

Onsdagen den 13 februari 2019

32. Europaparlamentet betonar vikten av att säkerställa uppåtgående ekonomisk och social konvergens i den europeiska planeringsterminen. Parlamentet inser betydelsen av inrättandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Parlamentet noterar att den europeiska planeringsterminen har stärkts och stramats upp, men framhåller att ett ökat deltagande för de nationella parlamenten skulle bidra till att förbättra det nationella egenansvaret, vilket skulle leda till ett bättre genomförande av de landsspecifika rekommendationerna, och på så sätt förbättra processen med den europeiska planeringsterminen. Parlamentet konstaterar att det först och främst är medlemsstaternas ansvar att välja en lämplig och hållbar finanspolitik och ekonomisk politik.

33. Europaparlamentet beklagar att ingen praktisk uppföljning har gjorts hittills av dess krav på en konvergenskod – som ska antas genom medbeslutandeförfarandet – för att skapa en effektivare ram för samordningen av den ekonomiska politiken. Parlamentet påminner dessutom om att medan den europeiska planeringsterminen redan har effektiviserat, har parlamentet ställt krav på att ett interinstitutionellt avtal ingås för att ge parlamentet en mer framträdande roll i den europeiska planeringsterminen. Parlamentet påminner i detta sammanhang om sitt förslag, uttryckligen i enlighet med sin resolution om genomförandet av bestämmelserna i fördraget avseende nationella parlament, om att budgetkalendrarna på nationell och europeisk nivå måste samordnas bättre under hela processen, så att både Europaparlamentet och de nationella parlamenten kan involveras bättre i den europeiska planeringsterminen.

34. Europaparlamentet understryker vikten av att förbinda sig till processen att fullborda bankunionen och behovet av att säkra öppenhet och likabehandling av alla medlemsstater som deltar i bankunionen. Parlamentet påminner om att fullbordandet av bankunionen, inbegripet ett europeiskt insättningsgarantisystem och en finanspolitisk säkerhets spärr för den gemensamma resolutionsfonden, måste fortsätta, liksom åtgärder för att åstadkomma en riskreducering.

35. Europaparlamentet välkomnar de förslag om bekämpning av penningtvätt som lagts fram av kommissionen inom ramen för översynen av det europeiska systemet för finansiell tillsyn. Rådet uppmanas att tillsammans med parlamentet slutföra lagstiftningsförhandlingarna före utgången av denna valperiod, eftersom politiken för bekämpning av penningtvätt måste stärkas för att undvika framtida situationer där finansinstitut aktivt underlättar penningtvätt.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att med hjälp av de europeiska tillsynsmyndigheterna kartlägga och avlägsna hinder på den inre marknaden och hjälpa till att säkra konsumentskyddet. Parlamentet anser att en av kommissionens viktigaste prioriteringar bör vara att effektivt kontrollera efterlevnaden av EU-lagstiftningen.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, när så är lämpligt och från fall till fall, prioritera förordningar framför direktiv som det rättsliga instrumentet för bankunionen och lagstiftningen om finansiella tjänster, för att undvika fragmentering och en situation där tillsynsmyndigheterna tvingas hantera olika nationella ordningar.

38. Europaparlamentet betonar det brådskande behovet att fullborda kapitalmarknadsunionen. Parlamentet understryker att djupa och välintegrerade kapitalmarknader kompletterar bankunionen genom att bidra till det privata risktagandet och ökad ekonomisk konvergens samt till att dämpa framtida chocker och vid behov eventuellt bidra till en bättre fördelning av medel. Parlamentet efterlyser en omfattande studie av den lämpligaste ramen för att bättre ta hänsyn till de finansiella tjänsternas snabba utveckling. Parlamentet framhåller att bättre tillgång till kompletterande finansieringskällor skulle vara särskilt användbart för uppstarts företag och små och medelstora företag, och främja deras stabila tillväxt och hållbara utveckling.

39. Europaparlamentet välkomnar det arbete som utförts hittills, och anser att man bör fortsätta den omfattande översynen av den befintliga mervärdesskattelagstiftningen. Parlamentet betonar med eftertryck behovet av att trappa upp kampen mot skattebedrägerier, skatteundandragande och skatteflykt. Parlamentet uppmärksammar kommissionens arbete avseende rättvis beskattning och den digitala ekonomin.

40. Europaparlamentet uppmanar alla EU:s institutioner och organ, däribland kommissionen, Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken och den gemensamma tillsynsmekanismen, att i ännu högre grad öka sina kommunikationsinsatser för att bättre förklara sitt arbete och förbättra informationen till EU-medborgarna.

41. Europaparlamentet betonar att Europa är och bör förbli en positiv kraft i världen genom att försvara sina värderingar, multilateralismen och folkrätten. Parlamentet påminner om att unionen och dess medlemsstater är de största givarna av internationellt utvecklingsbistånd.

Onsdagen den 13 februari 2019

42. Europaparlamentet välkomnar rådets beslut om upprättande av permanent strukturerat samarbete (Pesco), den samordnade årliga försvarsöversikten och Europeiska försvarsfonden som viktiga steg mot en gemensam försvarspolitik, och noterar de förslag som vissa medlemsstater har gjort om ett EU-säkerhetsråd och ett europeiskt interventionsinitiativ. Parlamentet erinrar om sin uppmaning om att inrätta ett permanent försvarsministerråd under ledning av kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och understryker vikten av ändamålsenlig demokratisk ansvarighet för beslut som fattas på detta område och behovet av ett förstärkt samarbete mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten i detta avseende.

43. Europaparlamentet lovordar förstärkningen av EU:s civilskyddsmekanism och uppmanar än en gång till inrättande av en europeisk civilskyddsskär, eftersom gällande fördrag utgör en bra grundval för detta.

44. Europaparlamentet erinrar om unionens kommande anslutning till Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna, och begär att Euratomfördragets bestämmelser införlivas i EU-fördraget och EUF-fördraget.

45. Europaparlamentet beklagar att medlemsstaterna inte har nått någon överenskommelse om prioriteringarna för och genomförandet av en omfattande invandringspolitik på EU-nivå, som bland annat skulle göra det möjligt att organisera och reglera migrationsströmmarna, kontrollera EU:s yttre gränser mer effektivt, samarbeta med ursprungs- och transitländerna och garantera att migranter och asylsökandes grundläggande rättigheter respekteras. Parlamentet understryker att medlemsstaterna måste övervinna sina uppenbara intressemotsättningar och medborgarnas missnöje för att inte äventyra det europeiska integrationsprojektet, vilket blir direkt lidande av EU-skeptiska partiers sätt att slå mynt av migrationsfrågan.

46. Europaparlamentet påminner om sin ståndpunkt i fråga om översynen av Dublinsystemet. Parlamentet understryker vidare vikten av att stärka sitt partnerskap med Afrika och noterar kommissionens meddelande av den 12 september 2018 *Bättre lagliga migrationsvägar till Europa: en nödvändig del av en balanserad och övergripande migrationsstrategi* (COM(2018)0635).

47. Europaparlamentet betonar vikten av att en gemensam jordbrukspolitik understöds av en välfinansierad budget. Parlamentet påminner om den gemensamma jordbrukspolitikens centrala betydelse för unionens historia. Parlamentet noterar den grundläggande roll som den spelar i att säkerställa levande landsbygdsområden och en säker livsmedelsförsörjning. Parlamentet noterar att den kommande reformen av den gemensamma jordbrukspolitikerna är en möjlighet att förbättra uppnåendet av dess mål. Parlamentet framhäver att den gemensamma jordbrukspolitikerna är ett av de äldsta politikområdena och måste fortsätta att utgöra ett av de viktigaste och mest integrerade politikområdena och att den kommer att fortsätta att bidra till att bygga Europas framtid genom starkare integration, bevarande av miljön samt livsmedelssäkerhet och trygghet för EU:s medborgare. Parlamentet noterar att politiken för jordbruk och landsbygdsutveckling har stor potential när det gäller att tillhandahålla kollektiva nyttigheter. Parlamentet betonar att det europeiska jordbruket spelar en viktig roll för att förse planeten med livsmedel och skapa arbetstillfällen för 46 miljoner människor. Parlamentet framhåller den gemensamma jordbrukspolitikens funktion i att upprätthålla status och kvalitet för jord, vatten och andra naturresurser. Parlamentet betonar jordbrukets avgörande roll i unionens prioriteringar för att mildra effekten av klimatförändringar och främja en hållbar utveckling. Parlamentet understryker vikten av en välfinansierad och reformerad gemensam jordbrukspolitik för att hantera de många utmaningar som unionen kommer att ställas inför i framtiden. Parlamentet understryker att den gemensamma jordbrukspolitikerna inte bara handlar om jordbruk och jordbrukare utan också om att stödja och utveckla de bredare landsbygdssamhällen där dessa är verksamma.

48. Europaparlamentet betonar att den gemensamma handelspolitiken måste förbli en grundläggande pelare i unionens utrikespolitik, med tanke på att den har en direkt inverkan på medborgarnas liv, och att den måste hjälpa unionen att anpassa sig till sin nya roll i en värld med flera ledande aktörer på den internationella scenen. Parlamentet uppmanar därför rådet, kommissionen och utrikestjänsten att samarbeta för att åstadkomma följande:

- a) Förstärka den gemensamma handelspolitiken genom att integrera den i en bredare politisk ram. Innta en ledande roll i fråga om världens handelspolitik på multilateral och bilateral nivå.

Onsdagen den 13 februari 2019

- b) Leda försvaret för ett öppet, regelbaserat, rättvist och hållbart utvecklingsinriktat globalt handelssystem, säkerställa att EU-företag kan verka globalt inom en ram av lika villkor, förutsebara regler, rättvis konkurrens och fastställda skyldigheter, vilket bör inbegripa att man arbetar konstruktivt för en gemensam EU-ståndpunkt i FN:s mellanstatliga förhandlingar om ansvarsskyldighet vid människorättskränkningar och främjar företagens ansvarsskyldighet samt inrättar bindande krav på tillbörlig aktsamhet när det gäller försörjnings- och produktionskedjor.
- c) Ge fullständig och omedelbar information till Europaparlamentet om förhandlingar och rådets mandat, även under hela genomförandet av internationella avtal, i syfte att säkerställa att parlamentet kan utöva sina befogenheter och rättigheter. Förenkla och förkorta förhandlingsprocessen och genomgående förstärka parlamentets kontroll. Öka insynen gentemot EU-medborgarna genom att offentliggöra förhandlingsdirektiven (mandaten) för handelsavtal innan förhandlingarna inleds. Fullt ut respektera bestämmelserna i fördraget och EU:s senaste rättspraxis som fastställer den gemensamma handelspolitiken som ett område där unionen har exklusiv behörighet.
- d) Systematiskt inkludera kapitel om digital handel, små och medelstora företag, bindande och genomförbar handel och hållbar utveckling som tillägg till bestämmelser om jämställdhet i handelsavtal, och inta en ledande ställning i dessa frågor i multilaterala diskussioner. Försvara unionsmedborgarnas integritet i fråga om uppgiftsskydd.
- e) Förstärka den gemensamma handelspolitikens överensstämmelse med den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) och EU:s utvecklingspolitik samt klimatpolitik, i syfte att garantera de värden och mål som fastställs i artikel 3.5 i EU-fördraget och i artiklarna 21, 207 och 208 i EUF-fördraget, så att man fullt ut följer unionens samförstånd om utveckling.

49. Europaparlamentet anser att unionen bör fortsätta att förbättra den internationella handeln samtidigt som man försvarar sociala normer, arbetsnormer och miljönormer. Parlamentet varnar för handelskrig som enbart skapar förlorare och ökar politiska och säkerhetsmässiga spänningar.

50. Europaparlamentet påminner om att i artikel 17.7 i EU-fördraget föreskrivs det att "[m]ed hänsyn till valen till Europaparlamentet och efter lämpligt samråd ska Europeiska rådet med kvalificerad majoritet föreslå Europaparlamentet en kandidat till befattningen som kommissionen ordförande". Parlamentet framhåller sin beslutsamhet att fortsätta med förfarandet med toppkandidater inför valet av nästa kommissionsordförande i enlighet med Lissabonfördraget och välkomnar stödet från kommissionen och vissa medlemsstater i detta hänseende. Parlamentet betonar att i processen i samband med tillsättningen av kommissionens ordförande är det ytterst viktigt med ordentliga samråd med parlamentet, eftersom det efter valet kommer att avgöra vilken kandidat som kan stödjas av en majoritet av dess ledamöter och det kommer att översända resultatet av sina interna överläggningar till Europeiska rådet. Parlamentet påminner om att kandidaten måste ha utsetts till toppkandidat av ett av de europeiska politiska partierna och bedrivit en kampanj för befattningen som kommissionens ordförande inför valet till Europaparlamentet. Parlamentet anser att denna praxis har visat sig vara fördelaktig genom att den stärker den sociala legitimiteten hos valet till Europaparlamentet och parlamentets överstatliga roll som språkrör för det europeiska medborgarskapet och den europeiska suveräniteten. Parlamentet varnar ännu en gång för att parlamentet kommer att vara berett att avvisa varje kandidat i förfarandet för utnämningen av kommissionens ordförande som inte utsetts till toppkandidat inför valet till Europaparlamentet.

51. Europaparlamentet beklagar den vanligt förekommande och utbredda frestelsen att tillskriva Bryssel impopulära beslut och att befria nationella myndigheter från ansvar för sin politik eftersom denna orättvisa och opportunistiska hållning skadar Europa, främjar antieuropeiska strömningar och nationalism och ger EU-institutionerna dåligt rykte. Parlamentet anser dessutom att felaktiga tillskrivningar strider mot kravet på ansvarighet när det gäller statliga åtgärder. Parlamentet betonar att ett korrekt genomförande och en korrekt tillämpning av EU-lagstiftningen är av avgörande betydelse för genomförandet av unionens politik och för att främja ömsesidigt förtroende mellan unionen, medlemsstaterna och medborgarna, och uttrycker oro över åtgärderna i de medlemsstater som frivilligt misslyckas med detta.

52. Europaparlamentet understryker behovet av en bättre bedömning av EU-politikens sociala och miljömässiga följder genom att även beakta kostnaden av att inte lagstifta på EU-nivå (den så kallade "kostnaden för icke-Europa").

Onsdagen den 13 februari 2019

53. Europaparlamentet understryker behovet av att särskilt fokusera på EU:s förvaltningsrätt, vilket framgår av parlamentets resolution av den 9 juni 2016, där det efterlystes en öppen, effektiv och oberoende EU-förvaltning ⁽¹⁾.

54. Europaparlamentet understryker behovet av att stärka det europeiska offentliga rummet som ett överstatligt demokratiskt område. Parlamentet betonar att de stora utmaningar som Europa står inför måste hanteras och diskuteras ur ett europeiskt, och inte bara ur ett nationellt, perspektiv och genom att fullständigt genomföra bestämmelserna i artiklarna 10 och 11 i EU-fördraget. Parlamentet påpekar att den europeiska demokratin därför måste stärka den gränsöverskridande dimensionen i dess mål och utmaningar, samtidigt som man främjar ett europeiskt medborgarskap baserat på Europeiska unionens gemensamma värden och med mer europeisk institutionell utbildning och en samtalsinriktad, mer deltagarinriktad samhällelig ram samt en kampanj med mer europeisk och mindre nationell inriktning inför det kommande valet till Europaparlamentet 2019.

55. Europaparlamentet välkomnar unionens strategi som tillämpas i förhandlingarna om Förenade kungarikets utträde under ordnade former ur Europeiska unionen och pekar på den anmärkningsvärda enighet som EU-institutionerna och medlemsstaterna uppvisar. Parlamentet konstaterar att erfarenheterna från de förhandlingar som har förts har visat hur enormt komplexa sådana beslut är.

56. Europaparlamentet betonar på nytt att varken den nationella suveräniteten eller subsidiaritetsprincipen kan berättiga eller legitimera en systematisk vägran från en medlemsstats sida att hålla sig till Europeiska unionens grundläggande värden, som låg till grund för de inledande artiklarna i de fördrag som varje medlemsstat frivilligt har ställt sig bakom och förbundet sig att respektera. Parlamentet betonar dessutom att upprätthållandet av dessa värden är avgörande för det europeiska projektets sammanhållning, samtliga EU-medborgares rättigheter och det ömsesidiga förtroende som behövs mellan medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar återigen kommissionen att skyndsamt lägga fram ett förslag som ger verkan åt parlamentets resolution av den 25 oktober 2016 med rekommendationer till kommissionen om inrättande av en EU-mekanism för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter.

57. Europaparlamentet påminner om att de europeiska institutionerna enligt domstolen (de förenade målen C-8/15 P till C-10/15 P ⁽²⁾) är skyldiga att respektera och upprätthålla bestämmelserna i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, även när de agerar utanför EU:s rättsliga ram.

58. Europaparlamentet upprepar att man i debatten om Europas framtid måste börja fundera på hur unionens budgetsystem skulle kunna reformeras så att man får en lämplig budget som garanterar finansieringen av den planerade politiken, en bättre balans mellan förutsägbarhet och reaktionsförmåga och hur man säkerställer att de övergripande finansieringsarrangemangen inte är mer komplexa än nödvändigt för att uppnå målen med unionens politik och säkerställa möjligheten att utkräva ansvar. Parlamentet anser att de förhandsvillkor som ställs för politiken måste förstärkas, där så är nödvändigt och utan att programmets funktion äventyras, för att säkerställa en effektiv sund ekonomisk förvaltning i samband med genomförandet av unionens utgifter.

59. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att lägga särskild tonvikt vid en effektivare användning av medlen och på de demokratiska mekanismerna för budgetkontroll inom EU. Parlamentet uppmanar EU:s alla institutioner att stärka sina förfaranden och sin praxis som syftar till att skydda unionens ekonomiska intressen, och dessutom uppmanas de att aktivt bidra till ett resultatnriktat förfarande för beviljande av ansvarsfrihet. Parlamentet anser i detta sammanhang att förfarandet för att bevilja ansvarsfrihet är ett nödvändigt instrument för demokratiskt ansvarstagande gentemot medborgarna i unionen och påminner om de svårigheter som man upprepade gånger har stött på på grund av bristande samarbete från rådets sida. Parlamentet betonar att rådet måste vara lika ansvarstagande och öppet som de övriga institutionerna. Parlamentet understryker att det på denna punkt inte får beviljas några undantag.

60. Europaparlamentet fäster uppmärksamheten på fenomenet korrruption, som har betydande ekonomiska konsekvenser och som utgör ett allvarligt hot mot demokratin, rättsstatsprincipen och de offentliga investeringarna. Parlamentet poängterar vikten av att skydda EU:s skattebetalares pengar mot bedrägerier och annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.

61. Europaparlamentet upprepar att EU, med tanke på det nuvarande läget i integrationsprojektet, måste utforska varje möjlig väg för att säkerställa ett fullständigt genomförande av Lissabonfördraget. Parlamentet påpekar att senare ändringar av fördragen bör utgå från att man sammankallar ett konvent – där man garanterar delaktighet genom sammansättningen av företrädare och tillhandahåller en plattform för diskussion och dialog med intressenter och medborgare – för att diskutera och dra slutsatser från de olika inlägg i diskussionen om Europas framtid som unionens institutioner och andra organ har bidragit med och de förslag som lagts fram av stats- och regeringscheferna, de nationella parlamenten och det civila samhället samt under samråd med medborgarna.

⁽¹⁾ EUT C 86, 6.3.2018, s. 126.

⁽²⁾ Domstolens dom (stora avdelningen) av den 20 september 2016, Ledra Advertising Ltd m.fl. mot Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken, ECLI:EU:C:2016:701.

Onsdagen den 13 februari 2019

62. Europaparlamentet betonar att arbetet med att reflektera över Europas framtid redan har inletts på grundval av de olika ståndpunkter som parlamentet, Europeiska rådet och kommissionen intagit i fråga om en EU-reform. Parlamentet beklagar att endast marginella reformer har planerats trots dessa ståndpunkter. Parlamentet betonar att när det nya parlamentet och den nya kommissionen väl har inrättats bör de dra nytta av det arbete som gjorts under den föregående valperioden och börja arbeta med de förslag som lagts fram.
63. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-